

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Christiani: Jeg var desværre forhindret i at være til Stede, da dette Lovforslag var til første Behandling, og derfor fik jeg ikke Anledning til at begrunde mit Standpunkt til Lovforslaget, som jeg beklager jeg ikke kan give min Tilslutning. Jeg vil derfor i Dag gerne have Lov til at sige et Par Ord om mit Syn paa dette Spørgsmaal og jeg vil da først rette et Par Bemærkninger til min Partifælle det ærede Medlem Hr. Løje, som følte sig foranlediget til at rette Bebrejdelser imod mig i Lighed med, hvad min anden Partifælle, det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, gjorde forleden Dag.

Jeg havde haabet, at den Diskussion, vi havde om Spørgsmaalet for nogen Tid siden, var tilstrækkelig til at bevise, at jeg ikke har udtalt andet om Landbrugets Forhold under Hensyn til Landøkonomisk Driftsbureaus Resultater, end hvad jeg fuldt ud kan forsvare, idet det er i Overensstemmelse med Bureauets Resultater.

Jeg har ikke udtalt mig om Forrentningsprocenten, og jeg har ikke udtalt mig om Nettooverskuddet, men jeg har udtalt mig om *Forskellen* i Nettooverskuddet mellem de to foregaaende Aar. Og det er jo saaledes, at i det Øjeblik man taler om *Forskellen*, vil Rentspørgsmaalet glide ud, idet Nettooverskuddet saa bliver det samme som Nettoudbyttet, under Forudsætning af, som det ogsaa hedder Side 3 og 4 i Bureauets Offentliggørelser, at Landbrugskapitalen er uforandret i de to Aar, der er Tale om — nemlig 2 232 Kr. pr. ha og 2 230 Kr. pr. ha. Derved bliver *Forskellen* i Nettooverskuddet for de to Aar i Virkeligheden det samme som *Forskellen* i Nettoudbyttet. For at gøre det fuldstændig klart og utvetydigt, vil jeg — og det kan jeg ganske roligt gøre — med den højtærede Formands Tilladelse læse de Par Linier op, som staar Side 7 i Driftsbureauets Offentliggørelse. Det hedder der, at Nettoudbyttet i Gennemsnit for alle Ejendomme er gaaet frem med 108 Kr. pr. ha. Og lidt længere nede staar der, at Realisationsgevinsten, som endnu ikke er trukket fra, andrager 10 Kr. pr. ha. Tilbage bliver der altsaa 98 Kr. pr. ha, og jeg tror, jeg sagde 100 Kr., saa der er altsaa ikke noget at bebrejde mig i saa Henseende. Der staar tillige, at Nettoudbyttet er paa det nærmeste fordoblet. Saa kan man maaske strides om, hvorvidt det vil være berettiget, naar man har Nettoudbyttet

pr. ha i Gennemsnit for 200 Ejendomme, at sige, at saa er Nettoudbyttet for hele Landet det, man faar ved at multiplicere dette Enhedstal med det samlede Antal Hektarer, som jo er 3,2 Millioner. Det var det, jeg gjorde, idet jeg sagde, at 3,2 Millioner Gange 100 er 320 Millioner.

Nogen anden Fremgangsmaade til at danne sig et Skøn over Forholdene, som de har ligget Landet over, har man formentlig ikke. Det kan være, at dette Tal bliver lidt højere, det kan være, at det bliver lidt lavere, og det kan gerne indrømmes, at 200 Landbrugsejendommers Regnskaber er noget lidt til deraf at drage Slutning for hele Landet; men der er, som sagt, ingen anden Maade, hvorpaa man kan skaffe sig et Overblik over det hele.

Med de faa Udtalelser, jeg fremsatte forleden Dag, og som jeg nu nærmere har forklaret og gentaget, har jeg blot villet sige, hvad der ogsaa er overensstemmende med Sandheden, at Resultatet har været, ikke saa godt, at alle de Tab, man har haft de foregaaende Aar, har kunnet dækkes — det har jeg ogsaa udtrykkelig gjort opmærksom paa —, men som Resultat af et enkelt Aar er det alligevel saa godt, at det ikke giver nogen god Baggrund for et særligt Tilskud fra Statskassen til Landbruget som Helhed.

Nu ved jeg meget godt, at den højtærede Minister paa den ene Side vil give mig Ret i den Betragtning, at hvis man kan købe Korn til 25 Kr. pr. Td., hvad der jo er Maksimalprisen, og hvis man kan faa de Landbrugsraastoffer, der svarer hertil efter Foderenhed, til tilsvarende Priser, saa er en Smørproduktion til 4 Kr. rentabel, og saa kan man med Fordel drive denne Produktion. Men paa den anden Side vil den højtærede Landbrugsminister, samtidig med at han giver mig Ret i dette, sikkert tilføje, at saadan ligger Forholdet ikke, for man kan ikke købe Frihandelskornet til 25 Kr., som jo er Maksimalprisen. Tværtimod er den Pris, hvortil man kan købe Korn, efterhaanden blevet meget højere; ja, den gaar helt op til 45 Kr., og med denne Pris kan det ikke lønne sig at fabrikere Smør. Det kan det ganske givet ikke, naar man kun faar 4 Kr. for Kiloet; men det kan det sandelig heller ikke, hvis man faar 4 Kr. 45 Øre. Man maa op i ganske andre Priser for Smørret, hvis det skal være rentabelt at fabrikere Smør med de Priser, Frihandelskornet staar i i Dag; saa maa man i hvert Fald op i saadan noget som en 6—7 Kr., ja, maaske mere.

Saa vil jeg i den Forbindelse gerne sige,